

A VILÁG-EVANGELIZÁCIÓ HÁTRALÉVŐ 29%-ÁNAK BEFEJZÉSE¹

KENT PARKS

A '80-as évek közepén a világ népességének 24%-a (1,8 milliárd ember) egyáltalán nem hallotta még az evangéliumot. Mára ez az érték 29%-ra nőtt (2,1 milliárd ember). Két egymással szinonim, de technikailag eltérő fogalom által definiálható a világnépesség ezen része:

- Eléretlen Népcsoportok (EN): itt a lakosság kevesebb, mint 2%-a evangéliumi keresztény (*Joshua Project becslése*)
- Legkevésbé Evangelizált Népcsoportok (LEN): ezekhez a csoportokhoz minimálisan, vagy egyáltalán nem jut el az evangélium egy több faktort bevonó kutatás alapján (*World Christian Database becslése*)

Tragikus módon a világ misszionáriusainak mindössze 3%-a szolgálja ezt a 29%-ot. E lelki igazságtalanságnak felháborodást kellene kiváltania Krisztus követőiből napjainkban. Elégedetlenség, ha nem teljesítjük Jézus parancsát, miszerint tegyünk tanítvánná minden *ethné-t* (nemzetet) a világon. Folyamatosan ugyanazt csinálni eltérő eredményeket várva hiábavaló és felelőtlen hozzáállás.

Missziós forradalom

Egyfajta szent nyugtalanság arra készítetett sokakat, hogy stratégiai kézikönyvként tanulmányozzák át újra a Szentírást, és ez néhány EN esetben forradalmi változást hozott. Igaz szándékok vezérlik ezeket a próbálkozásokat: a Jézus felé érzett mély szeretet; az örömteli vágyakozás arra, hogy mindenki szerethesse és szolgálhassa Őt; egy szent igény a lelki igazságosság érvényesítésére; és elköteleződés Jézus parancsolatainak megtartására. Az ebből következő módszertani változások fantasztikus eredményeket produkáltak, melyek megmutatkoznak a tanítványok és gyülekezetek mennyiségében és minőségében.

Gyülekezet plántáló mozgalmak

Globálisan megjelentek az „ApCsel” jellegű mozgalmak (lásd: Gyülekezet Plántáló Mozgalmak lejjebb), sokszor a legnehezebben elérhető emberek között. E mozgalmak létezését nem szabad szkeptikusan fogadni, vagy egyszerűen félresöpörni őket. Ezek az izgalmas, valódi változásokat mutató eredmények – a „nehéz” helyeken megjelenő többmillió új hívővel és gyülekezetekkel – sokkal több figyelmet érdemelnének azok között, akik Jézus örömhírét minden néphez el akarják juttatni.

Legalább 158 különböző gyülekezetplántáló mozgalom nőtte ki magát az 1980-as évek tanítványképző mozgalmaiból, és kifejezetten az utóbbi 15-20 évben ezek nagyrészt, de nem kizárólag az eléretlen népcsoportok között munkálkodtak.

Mozgalomnak mindezt akkor nevezhetjük, ha az eredeti kiküldő gyülekezetek már négy generációnyi új gyülekezetet hoztak létre („dédunoka” vagy annál későbbi gyülekezeteket). Amikor ez a sokszorozódás a

¹ A tanulmány eredeti angol verziója a Lausanne Global Analysis 2017 májusi számába jelent meg, és a Lausanne Global Analysis engedélyével kerül publikálásra magyar nyelven. Az eredeti folyóirat kéthavonta megjelenő és ingyenesen hozzáférhető kiadványáért a www.lausanne.org/analysis weboldalra érdemes ellátogatni.

„családfa” több ágán is megvalósul, kialakul a kritikus tömeg, lehetségessé válik a sokszorozódás. Úgy tűnik nem lehet ezt elérni, ha a folyamat megáll a második generációs (gyermek), vagy harmadik generációs (unoka) gyülekezeteknél.

A bibliai modell

Jézus három év alatt indított mozgalmat úgy, hogy a tanítványok megtanulták őt szeretni és engedelmeskedni a parancsolatainak. A tanítványok számbeli növekedése e három év alatt nyilvánvaló: 12, 72 (Lk 10), 500 (1 Kor 15,6), több mint 3000 Pünkösdkor, majd legalább 5000 (ApCsel 4,4). A hit, miszerint Isten ma is használ embereket mozgalmak indítására, Jézus azon ígéletén alapszik, miszerint tanítványai nagyobb dolgokat fognak cselekedni nála (Jn 14,12–14).

Minden réteg. Jézus elment minden városba és faluba (Mt 9,35–38). Elküldte a tizenkettőt a népesség egy meghatározott rétegéhez (Lk 9,1–6). Később elküldött még 72-őt, de ezúttal olyan helyekre, ahova tervezett ellátogatni (Lk 10,1–23). Tehát amikor végül Jézus kiterjesztette a céljaikat minden népcsoportra, a tanítványok már ismerték ezt a módszert.

Jézus módszere. Jézus módszere egyszerű volt, de mély. Rendszeresen felvázolta (pl Lk 4 és 8) és ugyanerre szólította fel a tanítványait is (Mt 10, Lk 9 és 10). Egész csoportok (oikos - háznépek) tanítására fókuszált, mint például a békesség háznépeinek első esetében (Mk 1 – Simon és András háznépe), vagy a Szamaritánus falu (Jn 4) esetében. A kiküldött tanítványoknak imádkozni kellett azért, hogy az aratásban találkozzanak helyi munkásokkal. A befogadó, a békesség embere (egy szellemileg nyitott és Isten által előkészített személy) állt a középpontban. A békesség embere megnyitja saját szociális hálóját/csoportját az üzenet meghallgatására. Teljes csoportok tanítványozása szociológiai, számbeli és praktikus értelemben egy ideális módszer, ami fenntartható növekedést eredményez.

Holisztikus szerep. A tanítványok holisztikus szerepet töltenek be – egyszerre hirdetik a Mennyek országának jóhírét, és gyógyítják a betegeket, démonokat űznek ki. A befogadó háznéptől függenek, nem a saját erőforrásaikat, válaszaikat hozzák. Arra kell fókuszálniuk, hogy a békesség háznépét tanítványozzák, nem pedig arra, hogy házról házra járjanak. Ez az új csoport nagyobb hatással tud lenni saját közösségére, mint egy kívülálló.

Csoportok tanítványozása. Ez a csoportos tanítványozásra helyezett hangsúly az Apostolok Cselekedeteiben is folytatódik, mivel három személyen kívül (Saul, az etióp kincstárnok és Sergius Paulus) mindenki csoportban jut hitre. Pál és társai, Jézus modelljét követve, multikulturális, vallásilag heterogén, sokszor ellenséges népcsoportok között indítottak mozgalmakat. Ezek a mozgalmak biztosították, hogy az egyes területeken mindenkinek lehetősége nyíljon hallani Jézusról:

- *Jeruzsálem:* „nagyon megnövekedett a tanítványok száma” (ApCsel 6,1;7)
- *Ciprus:* „... az egész szigetet” (ApCsel 13,6)
- *Frígia:* „Az Úr igéje pedig elterjedt az egész tartományban.” (ApCsel 13,49)
- *Galácia:* „Ikóniumban ... a zsidók és görögök nagy sokasága hívő lett.” (ApCsel 14,1); Lisztrában ... „egyes tanítványok” (ApCsel 14,22); és Derbében ... „sokakat tanítottak” (ApCsel 14,21).
- *Macedónia:* Filippiben Lídia és a börtönőr családjai (ApCsel 16); Thesszalonikában egyes zsidók és sok istenfélő görög és sok befolyásos asszony (ApCsel 17,4); és Béreában sok zsidó hitt, számos befolyásos görög asszonnal és férfival egyetemben (ApCsel 17,12).
- *Akhája:* Athénban „néhány férfi csatlakozott hozzá és hívő lett,” (ApCsel 17,34); majd Korinthusban Kriszpusz és számos korinthusi hitt (ApCsel 18,8).
- *Efezus:* két év alatt ... „mindazok, akik Ázsiában laktak, zsidók és pogányok, hallották az Úr igéjét.” (ApCsel 19,10). Ez a majdnem 15 millió ember (a római népszámlálás alapján), aki a mai Törökország

területén élt, csak úgy hallhatott két éven belül az evangéliumról, ha az engedelmes tanítványok megsokszorozódtak.

- *Pál missziós útjai:* Pál következő állítása csak számos, szerteágazó tanítványozói mozgalom létrehozásával magyarázható „... Jeruzsálemtől messze körbejárva Illíriáig [a balkánig] teljesítettem Krisztus evangéliumának hirdetését.” (Róm 15,19). Abban a 15 évben, amit ez az állítás felel, Pálnak és kis csapatainak időben és fizikailag lehetetlen lenne Krisztust mindenhol hirdetni ekkora területen. Ez a bibliai állítás csak akkor reális, ha Pálék katalizátorként közreműködtek olyan tanítványok és csoportok felnövekedésében, amik önmagukat tudták megsokszorozni.

Néhány kulcsfontosságú alapelv

A tanító maga Isten a Szent Lelkén keresztül. A kívülálló segít a tanítványoknak egyenesen az Atyától tanulni és engedelmeskedni Jézus minden parancsának (Ézs 54,13; Jer 31,33-34; Mt 23,8; Jn 6,45; 14,25).

Az engedelmességen alapuló csoportos tanítványozás alapvető tényező. E nélkül nincsenek tanítványozó mozgalmak. A csoport tagjai hallgatják a Szentírást, újra elmondják egymásnak, megvitatják az Isten által adott meglátásokat és azt az engedelmességet, amit Isten kér a szövegrész alapján. Minden héten az embereket arra hívják, hogy engedelmeskedjenek a hallottaknak. Minden tag megosztja másokkal a szövegrészt. A következő találkozón mindenki megosztja miben voltak (vagy nem voltak) engedelmesek és kiknek mondták el. A csoportos számon kérhetőség a folyamat szerves részét képezi. A teológiájuk erős. A „precíz engedelmesség” „pontos hithez” vezet.

Az eredmény a változás. Számos mozgalom arról tanúskodik, hogy az alkoholizmus visszaszorul a környezetükben. Egy részeges ezredes Dél-Ázsiában közvetlen közelről rálőtt újonnan hívő feleségére és egy csoda folytán nem találta el. Utána eltörte mindkét lábát a fegyverrel. A nő folyamatos bizonyágtételén keresztül feladta az ivást és hívővé lett, majd gyülekezetplántálóvá. Más mozgalmakban a férfiak megtanulják Istentől, hogy ne verjék többé a feleségüket.²

A gyülekezetek együtt keresik Isten akaratát abban, hogy közösségeikben hogy tudnák segíteni a szegényeket, az özvegyeket és az árvákat, ahogy azt egy dél-ázsiai mozgalom is tette, ahol teljes közösségek állítják le lányaik szexrabszolgaként való árusítását. Egy másik dél-ázsiai gyülekezet felbérelt egy hindu varrónőt, hogy a megélhetés reményében fiatal nőknek tanítsa a mesterséget. Az egyetlen feltételük az volt, hogy a csoport minden héten olvasson el egy adott bibliai történetet, és vitasson meg néhány egyszerű kérdést. Hamarosan a hindu varrónő, öt hindu és három muszlim lány hívő lett és megkeresztelkedett – csatlakoztak hozzájuk hindu és muszlim családjaik is, mert látták a lányaikon végbement változásokat.³

A mozgalmak napjainkban

A kutatók több mint 150 gyülekezet plántáló mozgalmat követnek, s ez a lista évente újabb csoportokkal bővül. Minden kontinensen van legalább egy. A tanítványok megsokszorozódnak. A vezetők is megsokszorozódnak. A gyülekezetek is sokasodnak, szeretik Jézust és engedelmeskednek neki; segítve az özvegyeket és árvákat, gyógyítva a betegeket. Nem adják többé gyermekeiket rabszolgának, démonokat űznek ki és megosztják az örömhírt:

- Egy 4 éve indult mozgalom Indiában több, mint 7000 gyülekezettel rendelkezik, köztük néhány 18. generációs közösséggel.⁴

2 <http://www.missionfrontiers.org/issue/article/kingdom-kernels5> , 31-32.

3 Még több példa az átalakulásokra <https://vimeo.com/163162273>.

4 Szerkesztői megjegyzés: lásd az alábbi cikket Prabhu Singh-től: 'Surfing the Third Wave of Missions in India' in

- Az egyik legkorábbi mozgalom 25 éve indult India bhojpuri nyelvű lakossága között. A kutatók többször is felmérést készítettek róla. A legutóbbi kutatás alapján legalább 8 millió megkeresztelkedett hívő és körülbelül 200.000 gyülekezet képezi a mozgalmat, melyek szolgálják a környezetüket írás/olvasás tanításán, egészségügyi felvilágosításon, és más egyéb dolgokon keresztül.
- Több ezer gyülekezetet számláló mozgalmak növekednek több kontinensen is olyan területeken, ahol ellenségesek a Jézusról szóló örömhírrrel szemben.
- Az USA-ban is indult egy mozgalom a meglévő gyülekezetek által gyakran ignorált csoportok egyikében.

Az exponenciális növekedés szükségessége

A gyülekezeteknek szükséges a hagyományosan elvártaknál gyorsabban létrehozni új, és misszióban engedelmesebb gyülekezeteket, hiszen ez az egyetlen módja a népességnövekedés lekövetésével az evangélium minden emberhez való eljuttatásának. Ha egy gyülekezetnek öt évbe telik egy új gyülekezet létrehozása, akkor 30 év alatt jut el oda, hogy 64 taggyülekezetből álló hálózattá fejlődjön. Ha viszont minden gyülekezet 12 havonta plántál egy új közösséget, akkor 15 év alatt 32 ezer gyülekezet alakulhat (és valamikor alakul is).

Aggályok és kérdések a mozgalommal kapcsolatban

Ez a gyors növekedés nem eredményez eretnekséget? Ezek a mozgalmak kevesebb eretnekséget mutatnak, mint más, hagyományos megközelítésű csoportok. Történelmileg legtöbbször az eretnekség egy vezető/vezetők köré összpontosult (pl. judaizálók), nem egy csoport köré. Az Isten Igéjének való engedelmesség csoportos folyamata csökkenti az eretnekség valószínűségét.

A mozgalmak képviselői lekicsinyelik vagy sértegetik a meglévő gyülekezeteket? A helyzet nem valójában nem ez. A csoportokat tanítványozó bizonyítottan működő biblikus stratégiái izgalomba kellene hozzák az egyházat, még akkor is, ha ezek a megközelítések újabb önvizsgálatra, kényelmetlenségre vagy akár a nagyobb hatás elérése érdekében változásra kényszerítenek minket.

Nem szükséges egy képzett emberi vezető a pontos tanításhoz és az eretnekségek megelőzéséhez? Ez inkább tűnik arrogáns hitetlenségnek azzal kapcsolatban, hogy Isten a legjobb, legalkalmasabb tanító. A mozgalmak sikere nem sérti a tradicionális munkások érzéseit? Amiatt kellene inkább aggódnunk, hogy a Legkevésbé Evangélizált Népcsoportok hogyan érzik magukat Krisztus nélkül.

Lehetséges alkalmazások

Számos missziológiai elmélet olyan stratégiákat képvisel, amiknek lehetővé kellene tennie a megsokszorozódást. A gyülekezet plántáló mozgalmak olyan stratégiákon alapulnak, amik bizonyítottan megsokszorozódást eredményeztek.

A gyülekezet plántáló mozgalmak legitimitását nem szabad kétségbe vonni, ahogyan azt bizonyos keresztény missziós körökben teszik. Vitakoznunk kell azzal a megjegyzéssel, miszerint az EN-ek túl nagy hangsúlyt kapnak. Szükséges megerősíteni a „kiegyensúlyozott” missziós hangsúly elvét.

Valóban ideje van az egyensúly helyreállításának. A globális misszionáriusok 30%-ának (nem a jelenlegi szinte jelentéktelen 3%-nak) a világ lakosságának azon 30%-át (EN) kellene szolgálnia, akik még soha nem hallották az evangéliumot bizonyítottan működő missziós törekvéseken keresztül.

Jézus egyszerű, de mély stratégiáira (nem pedig a mi sokszor bonyolult, de nem reprodukálható módszereinkre) van szükségünk ahhoz, hogy egész népcsoportokat változtassunk meg. Ezeket a bizonyított, biblikus, reprodukálható és változást eredményező tanítványozási módszereket kellene használni az elméleti, nem bizonyított, reprodukálhatatlan megközelítések helyett. A társadalmakat átformáló gyülekezet plántáló mozgalmak jelentik az egyetlen olyan stratégiai megközelítést, ami azt a fajta nagyobb méretekre is átültethető növekedést eredményezi, amely képes lépést tartani a népességnövekedéssel és befejezni a nagy missziós parancsot.